

Slovenská obchodná inšpekcia
Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici
pre Banskobystrický kraj Dolná 46, 974 01 Banská Bystrica

Číslo: D/0021/06/2020

V Banskej Bystrici dňa 12.05.2021

R O Z H O D N U T I E

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, ako príslušný správny orgán podľa § 4 ods. 1, § 2 a § 3 ods. 2 písm. f) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, § 14 ods. 1 písm. c) zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov

r o z h o d o l t a k t o :

účastníkovi konania: BB - MOTO s.r.o., Mládežnícka 8, 974 04 Banská Bystrica, ktorá ponúka na predaj tovar prostredníctvom internetového obchodu na webovej stránke www.bbmoto.sk,

IČO: 36 625 825,

na základe kontroly vykonanej v dňoch 11.11.2020 až 20.11.2020 v priestoroch Inšpektorátu SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj bez prítomnosti kontrolovaného subjektu,

pre porušenie povinnosti predávajúceho ako prevádzkovateľa elektronického obchodu na webovej stránke www.bbmoto.sk (ďalej len „elektronický obchod“), pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi zákonom č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov požadované informácie, nakoľko predávajúci v elektronickom obchode ku dňu 16.11.2020 nedodržiaval povinnosť pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku jasne a zrozumiteľne spotrebiteľovi:

- oznámiť platobné podmienky, keď Obchodných podmienkach elektronického obchodu (ďalej aj „VOP“) napr. v bode 4.2 uviedol cit.: „V prípade osobného odberu tovaru na adrese BBMOTO.SK je do výšky 15 000,-SK možná platba v hotovosti pri prevzatí tovaru“, v bode 4.3 uviedol cit.: „Platba na dobierku je možná len do výšky objednávky 10 000,-SK a BBMOTO.SK si účtuje poplatok vo výške 200,- SK“ a v bode 4.7 uviedol cit.: „Platba je možná iba v SKK“ (písm. g)),
- oznámiť informáciu o podmienkach a lehote pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy, keď

- vo VOP v bode 2.6 uvádzal cit.: „*V prípade zrušenia objednávky zo strany kupujúceho neskôr ako je uvedené v bode 2.5 týchto obchodných podmienok, BBMOTO.SK je oprávnený požadovať storno poplatok vo výške 30% celkovej ceny objednávky (na úhradu škody v súvislosti so zaistením objednaného tovaru od dodávateľov a jeho úhradou)*“; v bode 2.5 VOP je mimo iného uvedené, že zrušenie objednávky je zo strany kupujúceho možné do 24 hodín od potvrdenia objednávky BB-MOTO s.r.o bez udania dôvodu,
- vo VOP v bode 7.1 uvádzal cit.: „*Kupujúci je v súlade so zákonom oprávnený bez udania dôvodu odstúpiť od vybavenej objednávky (podľa zákon „od kúpnej zmluvy“ ak už kupujúci prevzal tovar) do 7 pracovných dní odo dňa prevzatia tovaru (písm. h)),*
- poskytnúť spotrebiteľovi formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3 zákona č. 102/2014 Z.z., keď formulár na odstúpenie od zmluvy spotrebiteľovi pred odoslaním jeho objednávky neposkytol (písm. h)),
- oznámiť informáciu o tom, že spotrebiteľ nie je oprávnený odstúpiť od zmluvy, prípadne informáciu o okolnostiach, za ktorých spotrebiteľ stráca právo na odstúpenie od zmluvy, keď tieto informácie spotrebiteľovi pred odoslaním jeho objednávky jasne a zrozumiteľne neuvádzal (písm. k)),
- oznámiť poučenie o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa všeobecného predpisu, keď tieto informácie spotrebiteľovi pred odoslaním jeho objednávky jasne a zrozumiteľne neuvádzal (písm. l)),

pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť, aby spotrebiteľ výslovne potvrdil, že bol oboznámený s tým, že súčasťou objednávky je povinnosť zaplatiť cenu, keď kontrolou bolo zistené, že predávajúci v elektronickom obchode na webovej stránke www.bbmoto.sk nezabezpečil, aby spotrebiteľ výslovne potvrdil, že bol oboznámený s tým, že súčasťou objednávky je povinnosť zaplatiť cenu, nakoľko podľa zákona č. 102/2014 Z. z., ak je pre odoslanie objednávky potrebné stlačenie tlačidla alebo aktivovanie podobnej funkcie na webovom sídle predávajúceho, toto tlačidlo alebo funkcia musia byť označené ľahko čitateľným spôsobom slovným spojením „objedávka s povinnosťou platby“ alebo zodpovedajúcou jednoznačnou formuláciou vyjadrujúcou skutočnosť, že podanie objednávky zahŕňa povinnosť zaplatiť cenu, avšak splnenie tejto povinnosti predávajúci v elektronickom obchode ku dňu 11.11.2020 nezabezpečil, keď vykonaním objednávky výrobku Opierka na kufor model E280 á 36,90 € zo dňa 11.11.2020 bolo zistené, že pri odoslaní objednávky sa na jej konci zobrazí veta „*sú tieto údaje kompletne a správne?*“, pričom ak spotrebiteľ potvrdí možnosť „*ano*“, objednávka je automaticky odoslaná a následne sa zobrazí potvrdenie objednávky. Spotrebiteľ pri odosielaní objednávky nie je jednoznačne a ľahko čitateľným spôsobom upozornený na skutočnosť, že podanie objednávky zahŕňa povinnosť zaplatiť cenu (§ 4 ods. 2),

teda za porušenie povinností ustanovených v § 3 ods. 1 písm. g), h), k) a l) a § 4 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na základe správnej úvahy

u k l a d á

účastníkovi konania po zohľadnení sadzby pokuty podľa § 15 ods. 2 písm. a) pre porušenie § 4 ods. 2 cit. zákona a sadzby pokuty podľa § 15 ods. 2 písm. b) pre

porušenie § 3 ods. 1 písm. g), h), k) a l) cit. zákona, a po aplikovaní absorpčnej zásady podľa prísnejšej sadzby podľa § 15 ods. 2 písm. a) cit. zákona

p o k u t u

vo výške **500 €**

slovom **Päťsto Eur,**

ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet vedený v štátnej pokladnici

č.: SK5781800000007000065068 VS – 00210620

O d ô v o d n e n i e

V dňoch 11.11.2020 až 20.11.2020 vykonali inšpektori Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj (ďalej aj „SOI“) kontrolu spoločnosti BB - MOTO s.r.o., Mládežnícka 8, 974 04 Banská Bystrica, ktorá prevádzkuje elektronický obchod prostredníctvom www.bbmoto.sk (ďalej aj „kontrolovaný subjekt“). Kontrola bola vykonaná v priestoroch SOI bez prítomnosti kontrolovaného subjektu. Pri výkone kontroly boli zistené nižšie uvedené nedostatky, ktoré sú zdokumentované v inšpekčnom zázname zo dňa 20.11.2020. Inšpekčný záznam zo dňa 20.11.2020 bol kontrolovanému subjektu elektronicky doručený dňa 06.12.2020 a opätovne dňa 23.12.2020. V listinnej podobe bol inšpekčný záznam podľa údajov doručeny splnomocnencovi kontrolovaného subjektu doručený dňa 22.12.2020.

Kontrolou bolo zistené, že predávajúci – prevádzkovateľ elektronického obchodu na webovej stránke www.bbmoto.sk (ďalej len „elektronický obchod“) v znení ku dňu 16.11.2020 nedodrжал povinnosť pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku jasne a zrozumiteľne spotrebiteľovi:

- oznámiť platobné podmienky, keď Obchodných podmienkach elektronického obchodu (ďalej aj „VOP“) napr. v bode 4.2 uviedol cit.: „*V prípade osobného odberu tovaru na adrese BBMOTO.SK je do výšky 15 000,-SK možná platba v hotovosti pri prevzatí tovaru*“, v bode 4.3 uviedol cit.: „*Platba na dobierku je možná len do výšky objednávky 10 000,-SK a BBMOTO.SK si účtuje poplatok vo výške 200,- SK*“ a v bode 4.7 uviedol cit.: „*Platba je možná iba v SKK*“ (písm. g)),
- oznámiť informáciu o podmienkach a lehote pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy, keď
 - o vo VOP v bode 2.6 uvádzal cit.: „*V prípade zrušenia objednávky zo strany kupujúceho neskôr ako je uvedené v bode 2.5 týchto obchodných podmienok, BBMOTO.SK je oprávnený požadovať storno poplatok vo výške 30% celkovej ceny objednávky (na úhradu škody v súvislosti so zaistením objednaného tovaru od dodávateľov a jeho úhradou)*“; v bode 2.5 VOP je mimo iného uvedené, že zrušenie objednávky je zo strany kupujúceho možné do 24 hodín od potvrdenia objednávky BB-MOTO s.r.o bez udania dôvodu,
 - o vo VOP v bode 7.1 uvádzal cit.: „*Kupujúci je v súlade so zákonom oprávnený bez udania dôvodu odstúpiť od vybavenej objednávky (podľa zákon „od kúpnej zmluvy“ ak už kupujúci prevzal tovar) do 7 pracovných dní odo dňa prevzatia tovaru* (písm. h)),

- poskytnúť spotrebiteľovi formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3 zákona č. 102/2014 Z.z., keď formulár na odstúpenie od zmluvy spotrebiteľovi pred odoslaním jeho objednávky neposkytol (písm. h)),
- oznámiť informáciu o tom, že spotrebiteľ nie je oprávnený odstúpiť od zmluvy, prípadne informáciu o okolnostiach, za ktorých spotrebiteľ stráca právo na odstúpenie od zmluvy, keď tieto informácie spotrebiteľovi pred odoslaním jeho objednávky jasne a zrozumiteľne neuvádzal (písm. k)),
- oznámiť poučenie o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa všeobecného predpisu, keď tieto informácie spotrebiteľovi pred odoslaním jeho objednávky jasne a zrozumiteľne neuvádzal (písm. l)).

Kontrolou bolo zistené, že predávajúci nedodrжал povinnosť v elektronickom obchode na webovej stránke www.bbmoto.sk zabezpečiť, aby spotrebiteľ výslovne potvrdil, že bol oboznámený s tým, že súčasťou objednávky je povinnosť zaplatiť cenu a ak je pre odoslanie objednávky potrebné stlačenie tlačidla alebo aktivovanie podobnej funkcie na webovom sídle predávajúceho, toto tlačidlo alebo funkciu označiť ľahko čitateľným spôsobom slovným spojením „objednávka s povinnosťou platby“ alebo zodpovedajúcou jednoznačnou formuláciou vyjadrujúcou skutočnosť, že podanie objednávky zahŕňa povinnosť zaplatiť cenu, keď vykonaním objednávky výrobku Opierka na kufor model E280 á 36,90 € zo dňa 11.11.2020 bolo zistené, že pri odoslaní objednávky sa na jej konci zobrazí veta „*sú tieto údaje kompletne a správne?*“, pričom ak spotrebiteľ potvrdí možnosť „*ano*“, objednávka je automaticky odoslaná a následne sa zobrazí potvrdenie objednávky. Spotrebiteľ pri odosielaní objednávky nie je jednoznačne a ľahko čitateľným spôsobom upozornený na skutočnosť, že podanie objednávky zahŕňa povinnosť zaplatiť cenu.

Uvedeným protiprávnym skutkovým stavom došlo k porušeniu § 3 ods. 1 písm. g), h), k) a l) a § 4 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Za zistený nedostatok, a tým aj za preukázané porušenie zákona, citované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, zodpovedá spoločnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Na základe zisteného a preukázateľného porušenia zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov a objektívnej zodpovednosti predávajúceho bolo účastníkovi konania prostredníctvom webového portálu www.slovensko.sk do jeho elektronickej schránky zaslané oznámenie o začatí správneho konania č. D/0021/06/2020 zo dňa 09.04.2020. Nakoľko spoločnosti vypršala úložná lehota, predmetné oznámenie o začatí správneho konania sa považuje za doručené dňom 25.04.2021.

Podľa ustanovenia § 25a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, na doručenie do elektronickej schránky sa vzťahuje osobitný predpis o elektronickej podobe výkonu verejnej moci.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), orgán verejnej moci je povinný uplatňovať výkon verejnej moci elektronicky podľa tohto zákona.

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) sa uložením elektronickej úradnej správy rozumie okamih, odkedy je elektronická úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta. Podľa ods. 2 cit. paragrafu je úložnou lehotou na účely tohto zákona lehota, počas ktorej je uložená elektronická úradná správa považovaná za nedoručenú. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu. Podľa ods. 5 písm. b) cit. paragrafu ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov sa považuje za doručení dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

V zmysle § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní mal účastník konania možnosť v stanovenej lehote podať vyjadrenie k zisteným nedostatkom. Toto svoje právo nevyužil.

Keďže účastník správneho konania svoje procesné právo v zmysle § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní ku dňu vydania rozhodnutia nevyužil, podkladom pre vydanie rozhodnutia bol kontrolou spoľahlivo zistený skutkový stav. Ako dôkaz slúži inšpekčný záznam z vykonanej kontroly.

V súvislosti so správnym konaním vedeným pre vyššie uvedené kontrolné zistenia správny orgán uvádza, že povinnosťou predávajúceho je zabezpečiť splnenie všetkých povinností tak, ako to určuje zákon a osobitné predpisy, čo však vzhľadom k uvedenému nebolo splnené. Jednotlivé ustanovenia zákona č. 102/2014 Z. z. majú kogentný charakter a teda nie je možné sa od nich odchýliť. Predávajúci ako prevádzkovateľ elektronického obchodu zodpovedá za ich nedodržanie objektívne a správny orgán pri hodnotení, či ide o porušenie zákona alebo nie nemôže prihliadať na žiadne subjektívne dôvody, prečo stav zistený kontrolou je odlišný od stavu vyžadovaného zákonom. Rozhodujúce je porovnanie kontrolou zisteného stavu so stavom požadovaným zákonom.

Správne delikty predávajúcich sú postihované bez ohľadu na zavinenie, nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Subjektom deliktu je predávajúci spôsobilý na protiprávne konanie (tzv. deliktuálna spôsobilosť, ktorá je spojená s jej vznikom a existenciou). Účastník konania ako predávajúci tak zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto irelevantné, či mal k protizákonnému konaniu účastník konania motív, alebo nie.

V zmysle uvedeného, správny orgán, pokiaľ zistí odchýlenie sa od kogentných ustanovení zákona č. 102/2014 Z. z., zohľadňuje už len závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania vyplývajúce z porušenia príslušných ustanovení zákona a na základe uvedeného rozhoduje o výške sankcie za kontrolou zistené porušenie zákona a na rozsah a mieru hrozacej alebo spôsobenej ujmy.

Je potrebné uviesť, že odstránenie nedostatkov nezbavuje účastníka konania zodpovednosti za protiprávny stav zistený v čase kontroly. Odstránenie nedostatkov je povinnosťou kontrolovaného subjektu. Účastník konania ako predávajúci za zistené porušenie zákona č. 102/2014 Z. z. nesie objektívnu zodpovednosť a táto

skutočnosť nie je relevantným podkladom pre zbavenie sa zodpovednosti za protiprávny skutkový stav, ktorý bol zistený v čase kontroly.

Na základe uvedených skutočností, keďže skutkový stav zistený kontrolou po porovnaní so stavom vyžadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi bol vyhodnotený ako stav protiprávny, bolo na základe správnej úvahy rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Inšpektori SOI vykonávajú kontroly za účelom zistenia, či predávajúci dodržiavajú povinnosti a zákazy vyplývajúce im zo zákona č. 102/2014 Z. z. ako aj z ostatných právnych predpisov. Rozhodujúcim pre konštatovanie, či boli zákonom požadované povinnosti dodržané alebo porušené je stav zistený v čase kontroly.

Inšpektorát SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj ako vecne a miestne príslušný správny orgán použil zákonné prostriedky na zistenie skutkového stavu veci a dospel k záveru, že neboli splnené zákonom stanovené povinnosti a došlo k porušeniu ustanovenia uvedeného vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Zodpovednosť účastníka konania bola spoľahlivo preukázaná.

Pri určení výšky pokuty správny orgán v zmysle § 15 ods. 5 citovaného zákona prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania a na rozsah a mieru hrozacej alebo spôsobenej ujmy. Rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá bola zohľadnená pri určovaní výšky bolo jednak ku dňu 16.11.2020 zistené porušenie povinnosti pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku jasne a zrozumiteľne spotrebiteľovi

oznámiť platobné podmienky; oznámiť informáciu o podmienkach a lehote pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy; poskytnúť spotrebiteľovi formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3 zákona č. 102/2014 Z.z.; oznámiť informáciu o tom, že spotrebiteľ nie je oprávnený odstúpiť od zmluvy, prípadne informáciu o okolnostiach, za ktorých spotrebiteľ stráca právo na odstúpenie od zmluvy; oznámiť poučenie o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa všeobecného predpisu.

V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. g), h), k) a l) zákona č. 102/2014 Z. z., predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi spôsobom podľa odseku 2 cit. zákona alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná:

g) platobné podmienky, dodacie podmienky, lehotu, do ktorej sa predávajúci zaväzuje dodať tovar alebo poskytnúť službu, informáciu o postupoch uplatňovania a vybavovania reklamácií, sťažností a podnetov spotrebiteľov,

h) informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy, podmienkach, lehote a postupe pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy; predávajúci zároveň poskytne spotrebiteľovi formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3,

k) informáciu o tom, že spotrebiteľ nie je oprávnený odstúpiť od zmluvy, prípadne informáciu o okolnostiach, za ktorých spotrebiteľ stráca právo na odstúpenie od zmluvy,

l) poučenie o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa všeobecného predpisu.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z. je predávajúci povinný zabezpečiť, aby spotrebiteľ výslovne potvrdil, že bol oboznámený s tým, že

súčasťou objednávky je povinnosť zaplatiť cenu. Ak je pre odoslanie objednávky potrebné stlačenie tlačidla alebo aktivovanie podobnej funkcie na webovom sídle predávajúceho, toto tlačidlo alebo funkcia musia byť označené ľahko čitateľným spôsobom slovným spojením „objednávka s povinnosťou platby“ alebo zodpovedajúcou jednoznačnou formuláciou vyjadrujúcou skutočnosť, že podanie objednávky zahŕňa povinnosť zaplatiť cenu.

Vo všeobecnosti, neposkytnutie informácií, prípadne poskytnutie nesprávnych či skreslených informácií v súvislosti s právom spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy a rovnako neposkytnutie formulára na odstúpenie od zmluvy je spôsobilé ovplyvniť ekonomické správanie spotrebiteľa a viesť ho do omylu, nakoľko tento môže pod vplyvom rôznych, často skreslených informácií vykonať nákup výrobku v domnení, že ak mu výrobok nebude vyhovovať, má možnosť odstúpiť od zmluvy tak, ako mu to garantuje zákon, pričom po oboznámení sa s nesprávnymi informáciami poskytovanými predávajúcim stráca istotu o skutočnom rozsahu svojich práv.

Neposkytnutie riadnych informácií v súvislosti s právom spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy môže spôsobiť, že spotrebiteľ si v dôsledku nevedomosti a nesprávnych informácií, či zmätku neuplatní svoje právo na odstúpenie od zmluvy ktoré mu vyplýva zo zákona napriek tomu, že by ho inak uplatniť mohol a chcel uplatniť, resp. uplatní si ho s časovým odstupom, alebo sa v nevedomosti pripraví o iné práva, ktoré mu garantuje zákon. Správny orgán prihliadol k tomu, že takýmto konaním nie je dosiahnutý cieľ zákona, a to poskytnúť spotrebiteľovi ako znevýhodnenej strane právneho vzťahu zvýšenú ochranu.

Navyše, riadne poskytnutie informácie podľa § 3 ods. 1 písm. h) zákona č. 102/2014 z. z. a poskytnutie formulára na odstúpenie od zmluvy nemá za úlohu chrániť len spotrebiteľa, ale chráni tiež predávajúceho, nakoľko od nich je závislý začiatok plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy spotrebiteľom. Nakoľko riadna informácia o lehote na odstúpenie od zmluvy spotrebiteľovi nebola riadne poskytnutá, napriek tomu, že podľa kogentných ustanovení zákona č. 102/2014 Z. z. poskytnutá byť mala, došlo k porušeniu zákona.

Takisto, poskytnutie riadnych informácií v súvislosti s nákladmi na vrátenie tovaru späť predávajúcemu v prípade odstúpenia spotrebiteľa od zmluvy nemá za úlohu chrániť len spotrebiteľa, ale chráni tiež predávajúceho, nakoľko pri odstúpení od zmluvy znáša spotrebiteľ iba náklady na vrátenie tovaru predávajúcemu alebo osobe poverenej predávajúcim na prevzatie tovaru, pričom toto neplatí, ak predávajúci súhlasil, že ich bude znášať sám, alebo ak si nesplnil povinnosť podľa § 3 ods. 1 písm. i).

Čo sa týka ostatných informácií podľa § 3 ods. 1 cit. zákona, vzhľadom na nevyhnutnosť dostupnosti čo najúplnejších a neskreslených informácií, pre spotrebiteľa už v čase rozhodovania sa o ponuke tovaru alebo služby zákon v § 3 odseku 1 ustanovuje povinnosť predávajúceho pred uzavretím zmluvy na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov alebo pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, na základe ktorej sa táto zmluva má uzavrieť, informovať spotrebiteľa o taxatívne vymedzených skutočnostiach. Predzmluvné informácie sa z dôvodu ochrany spotrebiteľa stávajú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Neposkytnutie všetkých potrebných informácií, resp. nesprávne a nepravdivé poskytnutie informácií je spôsobilé viesť každého spotrebiteľa do omylu. Splnenie informačnej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z., je rozhodujúcou skutočnosťou pre poskytovanie informácií voči spotrebiteľovi ešte v čase pred uzavretím zmluvy alebo pred odoslaním objednávky.

Ustanovenie § 4 ods. 2 cit. zákona upravuje povinnosť predávajúceho zabezpečiť, aby spotrebiteľ potvrdil, že je oboznámený so skutočnosťou, že na základe odoslania objednávky mu vzniká povinnosť zaplatiť cenu za objednaný tovar alebo službu. Cieľom tohto ustanovenia v spojení s odsekom 3 cit. paragrafu je zabezpečiť, aby si spotrebiteľ mohol pri zmluvách uzatváraných na diaľku prostredníctvom internetových stránok v plnom rozsahu porozumieť záväzku, ktorý uzatvorením zmluvy vznikne pred tým, než podá objednávku. Je tiež dôležité, aby spotrebiteľ v takýchto situáciách mal možnosť určiť okamih, od ktorého preberie záväzok zaplatiť predávajúcemu. Vylučuje sa tak možnosť používania tzv. internetových pascí. Pozornosť spotrebiteľa by sa preto mala osobitne upriamiť prostredníctvom jednoznačnej formulácie na skutočnosť, že podanie objednávky zahŕňa záväzok zaplatiť obchodníkovi. Ak sa má objednávka odoslať stlačením tlačidla alebo aktivovaním obdobnej funkcie na stránke predávajúceho, spotrebiteľ musí byť informovaný, že bude povinný platiť peňažný záväzok, a to uvedením tejto skutočnosti priamo na tomto tlačidle alebo funkcii. Dôsledkom nesplnenia uvedenej povinnosti je skutočnosť, že spotrebiteľ má možnosť namietat oprávnenosť nárokov predávajúceho, ak ten svoju povinnosť nesplnil. Úspešne sa tak bude môcť brániť spotrebiteľ v prípadoch, ak cena za plnenie je uvedená nejednoznačným spôsobom alebo uvedená vôbec nie je. Účelom ustanovenia je chrániť predovšetkým spotrebiteľa v uvedených prípadoch, ak od neho predávajúci žiada zaplatiť cenu za plnenie.

Rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré boli z hľadiska závažnosti zohľadnené pri určovaní výšky postihu bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonných informačných povinností predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov, porušenie povinnosti predávajúceho ako prevádzkovateľa elektronického obchodu pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi zákonom č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov požadované informácie podľa vyššie uvedeného, porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť, aby spotrebiteľ výslovne potvrdil, že bol oboznámený s tým, že súčasťou objednávky je povinnosť zaplatiť cenu, ako aj skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia § 3 ods. 1 písm. g), h), k) a l) a § 4 ods. 2 cit. zákona.

Rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré boli z hľadiska spôsobu protiprávneho konania zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo opomenutie uviesť požadované informácie pre spotrebiteľa v elektronickom obchode. Rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré boli z hľadiska času trvania protiprávneho konania zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo v prípade porušenia § 3 ods. 1 písm. g), h), k) a l) zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov časové obdobie trvania kontroly. Rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré boli z hľadiska následkov protiprávneho konania zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo, že v dôsledku opomenutia splnenia vyššie uvedených informačných povinností predávajúcim došlo k negatívnemu zásahu do práva spotrebiteľa byť predávajúcim riadne informovaný, pričom rozsah zásahu do

tohto práva spotrebiteľa zodpovedá porušeným povinnostiam predávajúceho, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Taktiež je potrebné vziať do úvahy, že predzmluvné informácie tvoria po uzavretí zmluvy obsah zmluvy, teda majú na spotrebiteľa vplyv, a preto je nevyhnutné trvať na riadnom plnení povinností predávajúceho na tomto úseku. Hľadisko rozsahu a miery hroziacej alebo spôsobenej ujmy pri určovaní výšky postihu bolo zohľadnené v prospech účastníka konania, nakoľko spôsobená ujma spotrebiteľovi nebola kontrolou preukázaná a išlo len o hroziacu ujmu, ktorej dôsledky boli už zohľadnené v rámci správnej úvahy o závažnosti a následkoch protiprávneho konania.

Správny orgán sa podrobne a dôkladne zaoberal skutkovými zisteniami uvedenými v inšpekčnom zázname zo dňa 20.11.2020 a uložil účastníkovi konania pokutu, ktorej výška vychádza z objektívnych zistení správneho orgánu a zodpovedá v plnej miere rozsahu a významu zistených nedostatkov.

Správny orgán prihliadol na špecifiká konkrétneho prípadu a proporionalitu uloženú pokutu vo vzťahu k najvyššej možnej pokute, ktorú správny orgán za porušenie povinnosti ustanovenej môže uložiť, a to od 300,- € až do výšky 16.500 € (§ 15 ods. 2 písm. a) cit. zákona), resp. od 200,- € až do výšky 10.000 € (§ 15 ods. 2 písm. b) cit. zákona). Správny orgán zastáva názor, že pri zvažovaní výšky pokuty a jej následnom určení správny orgán okrem zákonných predpokladov uvedených v ustanovení § 15 ods. 5 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prihliadal i na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia pričom ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení. Správny orgán pri určovaní pokuty postupoval v súlade so Správnym poriadkom a síce s ustanovením § 3 ods. 4, v zmysle ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely a teda sú povinné objektívne podobné prípady rozhodovať zhodne. Správny orgán má za to, že pokuta uložená účastníkovi konania a jej výška je riadne odôvodnená, nevykazuje neodôvodnené rozdiely s prípadmi iných podnikateľských subjektov za obdobné porušenie zákona, je uložená odôvodnene v adekvátnej výške a voči účastníkovi konania tak plní represívnu ako aj preventívnu funkciu.

Správny orgán prihliadol ďalej aj na nevyhnutnosť uplatňovať absorpčnú zásadu vo vzťahu k najvyššej možnej pokute, ktorú správny orgán za porušenie povinnosti môže uložiť. V administratívno-právnom trestaní je potrebné rešpektovať Odporúčanie výboru ministrov (Rady Európy (91)) z 13.02.1991, podľa ktorého pre ukladanie administratívnych sankcií platia analogicky zásady ukladania sankcií trestných s tým, že správny (administratívny) postih protiprávneho správania možno uplatniť len v primeranej lehote. Keďže administratívne trestanie má aj podľa štrasburskej judikatúry trestnoprávny charakter, treba vychádzať z Ústavy Slovenskej republiky (čl. 50) a analogicky aj z Trestného zákona.

Na rozdiel od Trestného zákona právne predpisy, ktoré zakotvujú skutkové podstaty správnych deliktov neupravujú postup správnych orgánov pri postihu za súbeh deliktov. Pri súbehu správnych deliktov pri nedostatku špeciálnej úpravy je potrebné použiť „analogiae legis” tzv. absorpčnú zásadu. Jej podstata tkvie v absorpcii sadziieb (teda prísnejší trest pohlcuje miernejší). Zbiehajúce delikty sú tak postihnuté

len trestom určeným pre najťažší z nich, čo pri rovnakých sadzbách pokút znamená, že správny orgán posúdi závažnosť deliktu a úhrnný trest uloží podľa sadzby za najzávažnejší z týchto deliktov, závažnosť pritom treba posudzovať predovšetkým s ohľadom na charakter individuálneho objektu deliktu, čiže záujem, proti ktorému delikt smeruje a ku ktorému je ochrana právnym predpisom určená.

V tomto smere je potrebné vziať do úvahy aj judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napríklad sp. zn. 3Sžn/68/2004, 3Sž/85/2007, 8Sžo/28/2007, 8Sžo/147/2008, 2Sžf/9/2010, 2Sžf/44/2011, 5Sž/21/2010), podľa ktorej sa uvedené princípy v správnom trestaní v plnom rozsahu aplikujú a že trestanie za správne delikty musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. S ohľadom na spomenuté princípy správneho trestania, ktoré musia zodpovedať trestaniu v trestnom práve, správny orgán zistené porušenia zákona č. 102/2014 Z. z. a zákona č. 250/2007 Z. z. posúdil ako súbeh správnych deliktov, pritom podľa trestnoprávnej teórie o súbeh trestných činov ide vtedy, ak ten istý páchatel' spácha dva alebo viac trestných činov pred tým, ako bol za niektorý z nich odsúdený súdom prvého stupňa, a pokiaľ nezanikla trestnosť niektorého z nich, a kontrolovanému subjektu uložil, z hľadiska hmotnoprávnych účinkov súbehu, úhrnnú pokutu za správny delikt najprísnejšie postihnuteľný podľa absorpčnej zásady, ktorá sa v trestnom práve uplatňuje pri trestaní zbiehajúcich sa trestných činov.

Z ustanovenia § 15 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov ďalej vyplýva správnomu orgánu obligatórna povinnosť pristúpiť k uloženiu pokuty v prípade zistenia porušenia niektorej z povinností, ktoré tento zákon ukladá. Pre konštatovanie, či k porušeniu zákona došlo, je rozhodujúci skutkový stav zistený v čase kontroly.

Správny orgán môže v zmysle § 15 ods. 2 písm. a) zákona č. 102/2014 Z. z. uložiť kontrolovanému subjektu pokutu od 300 € do 16 500 €. Správny orgán môže v zmysle § 15 ods. 2 písm. b) zákona č. 102/2014 Z. z. uložiť kontrolovanému subjektu pokutu od 200 € do výšky 10.000 €.

Vzhľadom k tomu, že v danom prípade išlo o súbeh protiprávnych konaní trestaných podľa rôznych tak minimálnych, ako aj maximálnych sadzieb, správny orgán bol povinný postupovať pri rozhodovaní o výške pokuty podľa prísnejšej sadzby, t.j. podľa sadzby určenej v zmysle § 15 ods. 2 písm. a) zákona č. 102/2014 Z. z.

V zmysle uvedeného bola pokuta v súlade s uplatnením absorpčnej zásady uložená podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na správny delikt z nich najprísnejšie trestaný, čo je zrejmé z výroku rozhodnutia. Na správny delikt trestaný menej prísne sa hľadí ako na priťažujúcu okolnosť. Uložená pokuta predstavuje približne 3 % najvyššej sadzby. Na základe vyššie uvedené má správny orgán za to, že pokuta bola uložená na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby.

Správny orgán v prospech účastníka konania prihliadal aj na objektívnu skutočnosť, že v čase ukladania sankcie na prvom stupni sa celá spoločnosť nachádza v stave pandémie koronavírusu spôsobujúceho ochorenie COVID19, ktorá okrem iného spôsobila pokles ekonomiky a sťaženie podnikania vzhľadom na rozsiahle uzatváranie niektorých prevádzok, či obmedzenie pohybu osôb. Uvedené kritérium sa síce nenachádza medzi kritériami uvedenými v ustanovení § 15 ods. 5 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

avšak nie je vylúčené, aby na pandemickú situáciu správny orgán v rámci správnej úvahy prihliadol pri aplikácii zásady proporcionality v správnom trestaní. Represívnu funkciu sankcie nemožno úplne vylúčiť, teda úlohou správneho orgánu bolo nájsť optimum tak, aby represia v podobe sankcie bola primeraná aj súčasnej pandemickej situácii. Správny orgán sa zaoberal aj otázkou prípadnej neprimeranosti, či likvidačného charakteru takto uloženej pokuty, aby sankcia nepredstavovala výlučne represiu. Na tento účel vzal do úvahy skutočnosti uvedené v účtovnej závierke účastníka konania za rok 2019 (za rok 2020 k dnešnému dňu nie je k dispozícii), ako aj na portáli www.finstat.sk z ktorých zistil, že spoločnosť BB - MOTO s.r.o. v roku 2019 znížila stratu o 44 % na -4 969 € a tržby jej narástli na 711 977 €. Správny orgán má za to, že pokuta uložená účastníkovi konania po prihliadnutí na pandemickú situáciu nevykazuje neodôvodnené rozdiely oproti sankciám uloženým v prípadoch iných podnikateľských subjektov za obdobné protiprávne konanie postihovaných v čase mimo pandemickej situácie, naopak, tak ako je uložená je uložená odôvodnene, v adekvátnej výške, nie je likvidačná a voči účastníkovi konania tak plní jednak primeranú represívnu ale najmä preventívnu funkciu.

Po preskúmaní celej veci je správny orgán toho názoru, že skutkový stav bol náležite zistený a preukázaný a preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Keďže správny orgán uložil pokutu v zákonnej sadzbe, má za to, že pokuta uložená v tejto výške je s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona a od uloženej pokuty očakáva nielen represívny, ale aj preventívny účinok.

Slovenská obchodná inšpekcia
Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici
pre Banskobystrický kraj Dolná 46, 974 01 Banská Bystrica

Číslo: P/0023/06/2020

V Banskej Bystrici dňa 07.06.2021

R O Z H O D N U T I E

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej aj „SOI“) v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, ako príslušný správny orgán podľa § 4 ods. 1, § 2 a § 3 ods. 2 písm. f) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov

r o z h o d o l t a k t o:

**účastníkovi konania: Bytové hospodárstvo, s.r.o., Terézie Vansovej 1231/23,
050 01 Revúca**

IČO: 31 674 020

na základe kontroly vykonanej v sídle kontrolovaného subjektu Bytové hospodárstvo, s. r. o., so sídlom Terézie Vansovej 1231/23, 050 01 Revúca a v priestoroch Inšpektorátu SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,

vykonanej v dňoch 20.08.2020 až 10.09.2020

pre porušenie zákazu nekalých obchodných praktík tým, že účastník konania postupoval v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, keď kontrolou bolo zistené, že kontrolovaný subjekt porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky tým, že:

- kontrolovaný subjekt pre bytový dom na ul. Okružná č. 48/21, Revúca, ktorého správu vykonával na základe Zmluvy o výkone správy zo dňa 23.01.2009, ktorá bola nahradená Zmluvou o výkone správy zo dňa 15.11.2019, zabezpečil zriadenie bežného účtu č. SK22 0900 0000 0051 3812 6952, avšak v Zálohovom predpise pre vlastníka bytu v bytovom dome č. 48/21 Okružná, Revúca na rok 2020 na účely platenia mesačných úhrad za byt a služby spojené s jeho užívaním (ďalej aj „úhrady za byt“) uviedol číslo účtu SK07 0900 0000 0005 1082 3023, pričom ide o bankové spojenie kontrolovaného subjektu namiesto bankového spojenia pre daný bytový dom. Kontrolovaný subjekt zriadil samostatný účet bytového domu v banke, ale úhrady dával poukazovať na svoj zberný účet.
- kontrolovaný subjekt pre bytový dom súpisné č. 1111 na ul. Fraňa Kráľa, Revúca ktorého správu vykonával na základe Zmluvy o výkone správy, ktorá bola nahradená Zmluvou o výkone správy zo dňa 28.10.2019, zabezpečil zriadenie bežného účtu č. SK91 0900 0000 0051 2945 0515

avšak v Zálohovom predpise pre vlastníka bytu v bytovom dome súpisné č. 1111 na ulici Fraňa Kráľa, na rok 2020 na účely platenia úhrad za byt uviedol číslo účtu SK07 0900 0000 0005 1082 3023, pričom ide o bankové spojenie kontrolovaného subjektu namiesto bankového spojenia pre daný bytový dom. Kontrolovaný subjekt zriadil samostatný účet bytového domu v banke, ale úhrady dával poukazovať na svoj zberný účet.

- kontrolovaný subjekt pre bytový dom na ulici Š. Maliaka 591/3, 4, 050 01 Revúca ktorého správu vykonával na základe Zmluvy o výkone správy, ktorá bola nahradená Zmluvou o výkone správy zo dňa 04.09.2019, zabezpečil zriadenie bežného účtu č. SK36 0900 0000 0050 6192 4082, avšak v Zálohovom predpise pre vlastníka bytu v bytovom dome na ulici Š. Maliaka 591/3, 4, 050 01 Revúca na rok 2020 na účely platenia úhrad za byt uviedol číslo účtu SK07 0900 0000 0005 1082 3023, pričom ide o bankové spojenie kontrolovaného subjektu namiesto bankového spojenia pre daný bytový dom. Kontrolovaný subjekt zriadil samostatný účet bytového domu v banke, ale úhrady dával poukazovať na svoj zberný účet.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že kontrolovaný subjekt ako správca prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv neviedol oddelene od účtov správcu v banke, a to osobitne pre každý spravovaný dom. Z uvedeného je zrejmé, že kontrolovaný subjekt vo vyššie uvedených prípadoch nekonal v súlade s požiadavkami odbornej starostlivosti, čím došlo porušeniu zákazu nekalých obchodných praktík,

teda za porušenie povinností ustanovených v § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na základe správnej úvahy

u k l a d á

účastníkovi konania podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov

p o k u t u

vo výške **500 €**

slovom **Päťsto Eur,**

ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet vedený v štátnej pokladnici

č.: SK5781800000007000065068 VS – 00230620

O d ô v o d n e n i e

V dňoch 20.08.2020 až 10.09.2020 vykonali inšpektori Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj kontrolu v subjekte Bytové hospodárstvo, s. r. o., so sídlom Terézie Vansovej 1231/23, 050 01 Revúca (ďalej len „kontrolovaný subjekt“). Pri výkone kontroly boli zistené nasledovné nedostatky, ktoré sú zdokumentované v inšpekčnom zázname zo dňa 10.09.2020.

Kontrolovaný subjekt vykonával správu bytového domu na ulici Okružná 48/21, Revúca od 01.01.2010 na základe Zmluvy o výkone správy zo dňa 23.01.2009, ktorá bola nahradená Zmluvou o výkone správy zo dňa 15.11.2019. Kontrolovaný

subjekt vykonával správu bytového domu súpisné č. 1111 na ulici Fraňa Kráľa, Revúca od 20.04.2008 na základe Zmluvy o výkone správy, ktorá bola nahradená Zmluvou o výkone správy zo dňa 28. 10. 2019. Kontrolovaný subjekt vykonával správu bytového domu súpisné číslo 591 na ulici Š. Maliaka, 050 01 Revúca od 17.12.2008 na základe Zmluvy o výkone správy, ktorá bola nahradená Zmluvou o výkone správy zo dňa 04.09.2019.

Kontrolou vykonanou na základe podnetu spotrebiteľa č. 322/2020 bolo zistené, že kontrolovaný subjekt porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky tým, že využil obchodnú praktiku ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, keď:

- kontrolovaný subjekt pre bytový dom na ul. Okružná č. 48/21, Revúca zabezpečil zriadenie bežného účtu č. SK22 0900 0000 0051 3812 6952, avšak v Zálohovom predpise pre vlastníka bytu v bytovom dome č. 48/21 Okružná, Revúca na rok 2020 na účely platenia mesačných úhrad za byt a služby spojené s jeho užívaním (ďalej aj „úhrady za byt“) uviedol číslo účtu SK07 0900 0000 0005 1082 3023, pričom ide o bankové spojenie kontrolovaného subjektu namiesto bankového spojenia pre daný bytový dom. Kontrolovaný subjekt zriadil samostatný účet bytového domu v banke, ale úhrady dával poukazovať na svoj zberný účet.
- kontrolovaný subjekt pre bytový dom súpisné č. 1111 na ul. Fraňa Kráľa, Revúca zabezpečil zriadenie bežného účtu č. SK91 0900 0000 0051 2945 0515 avšak v Zálohovom predpise pre vlastníka bytu v bytovom dome súpisné č. 1111 na ulici Fraňa Kráľa, na rok 2020 na účely platenia úhrad za byt uviedol číslo účtu SK07 0900 0000 0005 1082 3023, pričom ide o bankové spojenie kontrolovaného subjektu namiesto bankového spojenia pre daný bytový dom. Kontrolovaný subjekt zriadil samostatný účet bytového domu v banke, ale úhrady dával poukazovať na svoj zberný účet.
- kontrolovaný subjekt pre bytový dom na ulici Š. Maliaka 591/3, 4, 050 01 Revúca zabezpečil zriadenie bežného účtu č. SK36 0900 0000 0050 6192 4082, avšak v Zálohovom predpise pre vlastníka bytu v bytovom dome na ulici Š. Maliaka 591/3, 4, 050 01 Revúca na rok 2020 na účely platenia úhrad za byt uviedol číslo účtu SK07 0900 0000 0005 1082 3023, pričom ide o bankové spojenie kontrolovaného subjektu namiesto bankového spojenia pre daný bytový dom. Kontrolovaný subjekt zriadil samostatný účet bytového domu v banke, ale úhrady dával poukazovať na svoj zberný účet.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že kontrolovaný subjekt ako správca prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv neviedol oddelene od účtov správcu v banke, a to osobitne pre každý spravovaný dom, čím konal v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, teda využitá obchodná praktika je nekalá,

Uvedeným protiprávnym skutkovým stavom došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Za zistený nedostatok, a tým aj za preukázané porušenie zákona, citované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, zodpovedá spoločnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K priebehu a výsledku kontroly sa listom zo dňa 10.09.2020 doručeným orgánu dohľadu dňa 14.09.2020 vyjadril konateľ spoločnosti, ktorý uviedol, že správca vedie pre každý bytový dom samostatný účet v banke, na ktoré sú odvádzané prostriedky fondu, prevádzky, údržby a opráv. Uviedol, že zaslal žiadosť na Slovenskú poštu a.s., aby od 01.12.2020 boli prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov taktiež poukazované na samostatné účty bytových domov a nie na zberný účet.

Na základe zisteného a preukázateľného porušenia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a objektívnej zodpovednosti predávajúceho bolo účastníkovi konania prostredníctvom webového portálu www.slovensko.sk do jeho elektronickej schránky zaslané oznámenie o začatí správneho konania č. P/0023/06/2020 zo dňa 05.05.2021, ktoré bolo účastníkovi konania doručené dňa 07.05.2021.

V zmysle § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní účastník konania v stanovenej lehote podal vyjadrenie k zisteným nedostatkom. Vo vyjadrení zo dňa 12.05.2021 doručenom správnomu orgánu dňa 21.05.2021 uviedol, že oznámenie neobsahuje právny predpis a konkrétne ustanovenie právneho predpisu, ktorého porušenie ich spoločnosti správny orgán vytýka. Vychádzajúc z inšpekčného záznamu zo dňa 10.09.2020 a obsahu oznámenia o začatí správneho konania má za to, že v rámci tohto správneho konania je ich spoločnosti vytýkané údajné porušenie:

- ustanovenia § 8 ods. 3 zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov, podľa ktorého je správca povinný viesť samostatné analytické účty osobitne za každý dom, ktorý spravuje. Prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv (ďalej len „majetok vlastníkov“) musí správca viesť oddelene od účtov správcu v banke, a to osobitne pre každý spravovaný dom. Majiteľom účtu domu zriadeného správcom v banke sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome; správca je príslušný disponovať s finančnými prostriedkami na účte domu a vykonávať k tomuto účtu práva a povinnosti vkladateľa podľa osobitného zákona o ochrane vkladov. 12aaa) Majetok vlastníkov nie je súčasťou majetku správcu. Majetok vlastníkov nesmie správca použiť na krytie alebo úhradu záväzkov, ktoré bezprostredne nesúvisia s činnosťou spojenou so správou domu. Správca nesmie využiť majetok vlastníkov vo vlastný prospech alebo v prospech tretích osôb.

- ustanovenia § 10 ods. 4 zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov, podľa ktorého: Spoločenstvo a správca vedie prostriedky vo fonde prevádzky, údržby a opráv oddelene od prostriedkov zhromaždených od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome na úhrady za plnenia, pričom sa musí zachovať účel použitia týchto prostriedkov. Ak spoločenstvo tvorí viac domov, zriaďuje sa fond prevádzky, údržby a opráv osobitne pre každý dom.

Žiaden právny predpis neukladá ich spoločnosti povinnosť vytvoriť a viesť za každý bytový dom samostatné bankové účty. Len na základe iniciatívy ich spoločnosti bol upravený text zmluvy o výkone správy uzavretej medzi našou spoločnosťou ako správcom a vlastními jednotlivých bytov, na základe ktorej realizuje správu jednotlivých bytových domov tak, že finančné prostriedky každého bytového domu bude viesť na osobitnom bankovom účte. Pokiaľ sa ich spoločnosť rozhodla v záujme väčšej transparentnosti takéto samostatné účty vytvoriť, bolo to z ich rozhodnutia a nie z dôvodu plnenia akejkoľvek povinnosti uloženej im právnym predpisom. Následne po založení samostatných bankových účtov kontrole účtovníctva na jednotlivé bankové účty vytvorené pre jednotlivé bytové domy

previedli z bankového účtu ich spoločnosti zostatky tak, aby prostriedky za každý bytový dom boli vedené na samostatnom transparentnom bankovom účte. Povinnosť vedenia samostatných analytických účtov osobitne za každý dom neznamena povinnosť zriadiť pre každý bytový dom samostatný bankový účet. Analytické účty za každý bytový dom samostatne ich spoločnosť viedla a naďalej vedie a kontrola vedenia jeho účtovníctva na analytických účtoch v rámci vedeného podvojného účtovníctva nebolo predmetom kontroly inšpekcie. Podľa §4 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve:

(1) Účtovná jednotka, ktorá je právnickou osobou, vedie účtovníctvo odo dňa svojho vzniku až do svojho zániku s výnimkou podľa odseku 3; fyzická osoba vedie účtovníctvo po dobu, počas ktorej podniká alebo vykonáva inú samostatnú zárobkovú činnosť, ak preukazuje svoje výdavky vynaložené na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov na účely zistenia základu dane z príjmov.

(2) Podrobnosti o rámcových účtových osnovách (§ 13) pre jednotlivé skupiny účtovných jednotiek účtujúcich v sústave podvojného účtovníctva, dni uskutočnenia účtovného prípadu, postupoch účtovania, usporiadaní a označovaní položiek individuálnej účtovnej závierky a konsolidovanej účtovnej závierky vo verejnej správe a o obsahovom vymedzení týchto položiek a štruktúre účtovnej závierky, rozsahu údajov určených z účtovnej závierky na zverejnenie, termínoch, spôsoboch, postupoch a mieste ukladania účtovnej závierky a výročnej správy, obsahom vymedzení účtovných kníh v sústave jednoduchého účtovníctva a v sústave podvojného účtovníctva a tiež o účtovných zásadách a účtovných metódach určujúcich spôsoby oceňovania a ich použitia, o zásadách pre tvorbu a zúčtovanie opravných položiek, odpisovaní, zásadách pre tvorbu a použitie rezerv, zásadách pre členenie majetku a záväzkov, zásadách pre vytváranie analytických účtov a analytickej evidencie ustanoví Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len " ministerstvo ") opatrením. Opatrenie vyhlasuje ministerstvo oznámením o jeho vydaní v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 8)a účtovná jednotka je povinná ho dodržiavať.

Podľa § 12 tohto zákona:

(1) Účtovná jednotka účtujúca v sústave podvojného účtovníctva účtuje v týchto účtovných knihách:

a) v denníku, v ktorom sa účtovné zápisy usporadúvajú chronologicky a ktorým sa preukazuje zaúčtovanie všetkých účtovných prípadov v účtovnom období,

b) v hlavnej knihe, v ktorej sa účtovné zápisy usporadúvajú z vecného hľadiska systematicky a v ktorej sa preukazuje zaúčtovanie všetkých účtovných prípadov na účty majetku, záväzkov, rozdielu majetku a záväzkov, nákladov a výnosov v účtovnom období.

(2) Hlavná kniha zahŕňa syntetické účty a analytické účty podľa účtovného rozvrhu a obsahuje najmä tieto údaje

a) stavy účtov ku dňu, ku ktorému sa otvára hlavná kniha,

b) súhrnné obraty strany Má dať a strany Dal jednotlivých účtov, minimálne za kalendárny mesiac,

c) zostatky a stavy účtov ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná

(3) Účtovný zápis zaznamenaný na syntetickom účte sa podrobne rozvádza na analytických účtoch

Podľa § 13 ods. 2 tohto zákona:

V súlade s rámcovou účtovou osnovou podľa odseku 1 je účtovná jednotka povinná zostaviť účtový rozvrh, v ktorom uvedie syntetické účty, analytické účty potrebné na zaúčtovanie všetkých účtovných prípadov účtovného obdobia a na zostavenie účtovnej závierky a podsúvahové účty. V priebehu účtovného obdobia možno účtový rozvrh dopĺňať podľa potrieb účtovnej jednotky. Ak nedochádza k prvému dňu účtovného obdobia k zmene účtovného rozvrhu platného v predchádzajúcom účtovnom období, môže postupovať účtovná jednotka podľa tohto účtovného rozvrhu aj v nasledujúcom účtovnom období.

Podľa § 14 tohto zákona:

- (1) Peňažné sumy analytických účtov musia zodpovedať príslušným súhrnným peňažným sumám začiatkových stavov, obrátov strany Má dať a strany Dal, konečných zostatkov a konečných začiatkových stavov syntetických účtov, ku ktorým sa analytické účty vedú.
- (2) Analytické účty sú súčasťou analytickej evidencie, ktorá sa vedie v peňažných jednotkách. Ak to povaha majetku vyžaduje, vedie sa analytická evidencia aj v jednotkách množstva a obsahuje aj iné údaje pre potreby účtovnej jednotky.

Úplné znenie OPATRENIA Ministerstva financií Slovenskej republiky zo 16. decembra 2002 č.23054/2002-92, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o postupoch účtovania a rámcovej účtovej osnove pre podnikateľov účtujúcich v sústave podvojného účtovníctva, ktoré je dostupné na stránke https://www.financnasprava.sk/img/pfsedit/Dokumenty_PFS/Zverejnovanie_dok/Sprievodca/Postupy_uct/2018.01.12_podvoj_uctov.pdf neobsahuje žiadnu povinnosť viesť v rámci analytickej evidencie samostatné bankové účty pre každý analytický účet.

Pokiaľ si inšpektori vyvodili povinnosť správcu viesť samostatné bankové účty pre jednotlivé spravované bytové domy z toho, že

1. Správca je povinný vykonávať správu bytového domu samostatne, v mene a na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome
2. Správca vo vlastnom mene zastupuje a koná na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom a iným orgánom verejnej moci vo všetkých veciach ich spoločného záujmu, a to aj bez osobitnej plnej moci, toto zastupovanie trvá, ak sa v konaní pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci nepreukáže rozpor záujmov správcu so záujmom zastupovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome.

3. Správca je oprávnený:

-odvádzať si z účtu bytového domu poplatok za výkon správy, vo výške a v intervale odsúhlasenom vlastníkmi v tejto Zmluve,

-vo vlastnom mene zastupovať a konať na účet vlastníkov pred súdom a iným orgánom verejnej moci podľa podmienok ustanovených v zákone a v tejto zmluve, ide o nesprávny výklad zákonných ustanovení. Obdobné ustanovenia možno nájsť i v občianskom zákonníku, v ustanoveniach §530, 535, 592,

§ 530 OZ

- (1) Na žiadosť postupníka môže postupca pohľadávku vymáhať iba v prípade, že ju nevymáha postupník a postupca preukáže dlžníkovi súhlas postupníka s týmto vymáhaním.

§ 535 OZ,

Poukážkou sa oprávňuje poukazník vybrať plnenie u poukázanca a poukázanec sa splnomocňuje, Aby splnil poukazníkovi na účet poukazcu. Priamy nárok nadobudne poukazník proti poukázancovi len vtedy, ak dostane prejav poukázanca, že poukážku prijíma

§ 592 OZ:

Ak je kupujúci v omeškaní s prevzatím, môže predávajúci predmet kúpy uložiť na náklady kupujúceho vo verejnom skladišti alebo u iného uschovávatel'a alebo ho môže po upozornení predat' na účet kupujúceho.

Uviedol, že z týchto ustanovení rovnako nevyplýva, a k takémuto výkladu sa dlhodobo (od roku 1964 doposiaľ neprihlásila ani súdna prax v SR a ČR), že postupca, poukázanec a predávajúci sú povinní vytvoriť samostatné bankové účty v prospech postupníka, poukazcu a kupujúceho.

Ustanovenie § 8 ods.3 zákona o vlastníctve bytov predstavuje ochranu vlastníkov bytov predtým, aby sa finančné prostriedky, ktoré naakumulovali v rámci úhrad za služby spojené s užívaním bytu a úhrad do fondu prevádzky, údržby a opráv, nemohol správca použiť vo vlastný prospech alebo v prospech tretích osôb a zároveň aby bol chránený i pred prípadnou exekúciou vedenou voči správcovi, alebo vlastníkom iného bytového domu. Preto zákonodarca v zákone o vlastníctve bytov výslovne uviedol, že majetok vlastníkov nie sú časťou majetku správcu.

Uviedol, že vzhľadom na vyššie uvedené sa ich spoločnosť necíti byť vinná z porušenia žiadneho právneho predpisu, najmä nie § 8 ods. 3 zákona č.182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a § 10 ods. 4 Zákona č. predpisu, najmä nie § 8 ods. 3 zákona č.18 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov.

Správny orgán považuje za potrebné zdôrazniť, že povinnosťou predávajúceho, resp. poskytovateľa služby je zabezpečiť splnenie všetkých povinností tak, ako to určuje zákon a osobitné predpisy, čo však vzhľadom k uvedenému v čase kontroly nebolo splnené. Jednotlivé ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa majú kogentný charakter a teda nie je možné sa od nich odchýliť. Predávajúci, resp. poskytovateľ služby zodpovedá za ich nedodržanie objektívne a správny orgán pri hodnotení, či ide o porušenie zákona alebo nie nemôže prihliadať na žiadne subjektívne dôvody, prečo stav zistený kontrolou je odlišný od stavu vyžadovaného zákonom. Rozhodujúce je porovnanie kontrolou zisteného stavu so stavom požadovaným zákonom.

Uvedené vyplýva aj z ustálenej judikatúry v súvislosti s povinnosťou správnych orgánov postihovať správne delikty právnických osôb, napr. *rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/68/2016 zo dňa 25. 01. 2017*. V zmysle uvedeného, správne delikty právnických osôb sú postihované bez ohľadu na zavinenie, nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu právnickej osoby. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Subjektom deliktu je právnická osoba spôsobilá na protiprávne konanie (tzv. deliktuálna spôsobilosť, ktorá je spojená s jej vznikom a existenciou). Účastník konania tak zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto irelevantné, či mal k protizákonnému konaniu účastník konania motív, alebo nie.

V zmysle uvedeného, správny orgán, pokiaľ zistí odchýlenie sa od kogentných ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje už len charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností, vyplývajúce z porušenia príslušných ustanovení

zákona a na základe uvedeného rozhoduje o výške sankcie za kontrolou zistené porušenie zákona.

Je potrebné zdôrazniť, že správny orgán vedie toto správne konanie pre porušenie požiadaviek odbornej starostlivosti v súvislosti s obchodnou praktikou, ktorú vykonal vo vzťahu k spotrebiteľovi. Správny orgán uvádza, že predmetom kontroly nebol celý zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ale len jeho vybrané ustanovenia, na ktoré je možné aplikovať ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Predmetom kontroly nebolo ani vedenie účtovníctva kontrolovaného subjektu. Správny orgán sa podrobne oboznámil s vyjadreniami účastníka konania a uvádza k nim, že podľa § 6 ods. 2 písm. c) zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, správa domu je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome **vedenie účtu domu v banke**.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, správca je povinný viesť samostatné analytické účty osobitne za každý dom, ktorý spravuje. **Prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv (ďalej len „majetok vlastníkov“) musí správca viesť oddelene od účtov správcu v banke, a to osobitne pre každý spravovaný dom. Majiteľom účtu domu zriadeného správcom v banke sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome;** správca je príslušný disponovať s finančnými prostriedkami na účte domu a vykonávať k tomuto účtu práva a povinnosti vkladateľa podľa osobitného zákona o ochrane vkladov^{12aaa}). Majetok vlastníkov nie je súčasťou majetku správcu. Majetok vlastníkov nesmie správca použiť na krytie alebo úhradu záväzkov, ktoré bezprostredne nesúvisia s činnosťou spojenou so správou domu. Správca nesmie využiť majetok vlastníkov vo vlastný prospech alebo v prospech tretích osôb.

Z uvedeného je zrejmé, že neoddeliteľnou súčasťou výkonu správy bytového domu je vedenie účtu domu v banke. Taktiež je zrejmé, že všetky prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv, ktoré sú majetkom vlastníkov, musí viesť správca na účte v banke zriadenom pre ten-ktorý spravovaný bytový dom. Tieto prostriedky musia byť podľa cit. ustanovenia vedené oddelene od účtov správcu v banke a musia byť vedené na účte toho – ktorého spravovaného bytového domu, pričom tento účet nepatrí správcovi, ale vlastníkom bytov v danom bytovom dome; správca je len disponentom s účtom. Čo sa týka povinnosti správcu viesť samostatné analytické účty osobitne za každý dom ktorý spravuje, k tomu je potrebné uviesť, že táto povinnosť sa týka účtovníctva, ktoré správca v súvislosti so správou bytových domov vedie a má sa ňou zabezpečiť vedenie účtovníctva za každý dom osobitne. Túto povinnosť si však nemožno zamieňať s povinnosťou zriadiť a viesť účet v banke pre každý spravovaný dom a na tomto viesť majetok vlastníkov, nakoľko ide o dve rôzne povinnosti. Vyjadrenie účastníka konania v tomto smere preto nemožno akceptovať. Taktiež nemožno akceptovať vyjadrenie účastníka konania v zmysle, že postup, kedy pre jednotlivé bytové domy zriadil samostatné účty v banke je postupom nad rámec jeho povinností vyplývajúcich so zákona č. 182/1993 Z.z., nakoľko táto povinnosť mu priamo vyplýva z ustanovenia § 6 ods. 2 písm. c) a § 8 ods. 3 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

Inšpektori SOI vykonávajú kontroly za účelom zistenia, či poskytovatelia služieb dodržiavajú povinnosti vyplývajúce im zo zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení

neskorších predpisov. Rozhodujúcim pre konštatovanie, či bol zákon dodržaný alebo porušený je stav zistený v čase kontroly.

Inšpektorát SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj ako vecne a miestne príslušný správny orgán použil zákonné prostriedky na zistenie skutkového stavu veci a dospel k záveru, že neboli splnené zákonom stanovené podmienky a došlo k porušeniu ustanovenia uvedeného vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Zodpovednosť účastníka konania bola spoľahlivo preukázaná.

Pri určení výšky pokuty správny orgán v zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa prihliadol na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinnosti pri nedodržaní zákazu použitia nekalej obchodnej praxe predávajúcim resp. poskytovateľom služby tým, že účastník konania postupoval v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, keď kontrolou bolo zistené, že kontrolovaný subjekt ako správca prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv nevedol oddelene od účtov správcu v banke, a to osobitne pre každý spravovaný dom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Z uvedeného je zrejmé, že kontrolovaný subjekt vo vyššie uvedených prípadoch nekonal v súlade s požiadavkami odbornej starostlivosti, čím došlo k porušeniu zákazu nekalých obchodných praktík.

Podľa ustanovenia § 2 písm. p) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, obchodnou praktikou je konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti.

Správny orgán sa zaoberal tým, či v danom prípade došlo k takému konaniu či opomenutiu, ktoré by bolo možné považovať za konanie, resp. opomenutie, či postup v rozpore s odbornou starostlivosťou. Vlastníci bytov majú dve možnosti správy domu, totiž buď si bytový dom spravujú sami ako spoločenstvo vlastníkov bytov, alebo správu domu zveria inému subjektu, ktorý túto činnosť vykonáva v rámci predmetu svojho podnikania, teda je odborník. Od takéhoto odborníka oprávnené očakávajú že za to, že za správu zaplatia, dostanú kvalitné služby na úseku správy bytového domu, zjednodušene povedané, že namiesto toho, aby sa s výkonom správy s často otáznou úrovňou zaoberali sami vo vlastnej réžii, povinnosť starať sa prenesú na správcu ako odborníka so skúsenosťami.

Vzhľadom na skutočnosť, že účastník konania vo vzťahu k vlastníkom bytov vystupuje ako správca, musí ovládať legislatívu v odbore.

Nedodržaním týchto povinností účastník konania mohol zasiahnuť do ekonomických záujmov spotrebiteľa – vlastníka bytu - priznaných mu zákonom o ochrane spotrebiteľa, keď v dôsledku nezabezpečenia plnenia povinnosti viesť prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov

v dome a prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv oddelene od účtov správcu v banke, a to osobitne pre každý spravovaný dom, nebol naplnený cieľ a zmysel zákona č. 182/1993 Z.z., ani zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán síce berie na vedomie, že majetok vlastníkov nemôže byť súčasťou konkurznej podstaty správcu ani predmetom výkonu rozhodnutia podľa osobitných predpisov, ktorý smeruje proti majetku správcu, ale vytýkaný postup správcu by mohol v prípade finančných problémov správcu spôsobiť problém v platobnej schopnosti toho – ktorého bytového domu (zablokovaný účet) a ohroziť napr. dodávky plnení pre vlastníkov bytov a to napriek tomu, že vlastníci bytov riadne uhrádzajú platby podľa zálohového predpisu. Je irelevantné, či sa tohto stavu účastník konania dopustil úmyselne, alebo nedbanlivostne. Rozhodujúci je možný dopad na spotrebiteľa – v tomto prípade vlastníkov bytov a nebytových priestorov.

Pri určovaní výšky postihu vzal správny orgán do úvahy to, že účel právnych predpisov poskytujúcich spotrebiteľom, ktorí uzatvárajú spotrebiteľské zmluvy, zvýšenú ochranu nebol z dôvodov porušenia povinností splnený. Spotrebiteľia uzatvárajúci zmluvu s poskytovateľom služieb oprávnené očakávajú, že vzhľadom na jeho podnikanie koná v súlade s odbornou starostlivosťou, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní.

Správny orgán zohľadnil charakter a možné následky zisteného nedostatku, keď postupom zo strany účastníka konania došlo k výraznému zásahu do práv a oprávnených záujmov spotrebiteľov. Správny orgán vo všeobecnosti považuje využívanie nekalých obchodných praktík za závažný zásah do práv spotrebiteľa, poukazuje všeobecne na výrazný negatívny vplyv na spotrebiteľa, na deformáciu trhu a využívanie nekalých obchodných praktík teda všeobecne považuje za závažné porušenie zákona. Správny orgán má za to, že využívanie nekalých obchodných praktík v praxi nie je možné bagatelizovať.

Rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré boli predovšetkým zohľadnené pri určovaní výšky postihu bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonných povinností predávajúceho, resp. poskytovateľa služby s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov, ako aj preukázané porušenie zákazu nekalých obchodných praktík naplnením znakov skutkovej podstaty konania v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci, resp. poskytovateľ služby nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a) cit. zákona.

Správny orgán vzal do úvahy tú skutočnosť, že uvedený protiprávny stav vznikol v dôsledku protiprávneho postupu zo strany účastníka konania, keď správca prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv neviedol oddelene od účtov správcu v banke, a to osobitne pre každý spravovaný dom.

Správny orgán zároveň prihliadol k tomu, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona, podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo na ochranu ekonomických záujmov vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Konanie, ktorým sú ohrozované ekonomické záujmy spotrebiteľa vo všeobecnosti považuje správny orgán za spoločensky nebezpečné a závažné, a teda po zhodnotení jednotlivých kritérií podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa zisteného porušenia zákona uložil pokutu v takej výške, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Správny orgán prihliadol aj na špecifiká konkrétneho prípadu a proporcionalitu uloženú pokutu vo vzťahu k najvyššej možnej pokute, ktorú správny orgán za porušenie povinnosti môže uložiť a to až do výšky 66.400 €. Správny orgán zastáva názor, že pri zvažovaní výšky pokuty a jej následnom určení správny orgán okrem zákonných predpokladov uvedených v ustanovení § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, prihliadal i na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia pričom ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení. Správny orgán pri určovaní pokuty postupoval v súlade so Správnym poriadkom a síce s ustanovením § 3 ods. 4, v zmysle ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely a teda sú povinné objektívne podobné prípady rozhodovať podobne. Správny orgán má za to, že pokuta uložená účastníkovi konania, nevykazuje neodôvodnené rozdiely s prípadmi iných podnikateľských subjektov za obdobné porušenie zákona, je uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a voči účastníkovi konania tak plní represívnu ako aj preventívnu funkciu.

Z hľadiska posudzovania miery zavinenia správny orgán pri určovaní výšky pokuty za zistený protiprávny skutkový stav vzal v úvahu, že účastník konania, ako predávajúci resp. poskytovateľ služby, je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne, tzn. bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. V rámci tejto zodpovednosti zodpovedá aj za protiprávne konanie osôb, ktoré v mene predávajúceho, resp. poskytovateľa služby pri predaji výrobkov konajú.

Správny orgán sa podrobne a dôkladne zaoberal skutkovými zisteniami uvedenými v inšpekčnom zázname zo dňa 10.09.2020, vyjadrením konateľ spoločnosti listom zo dňa 10.09.2020 doručeným orgánu dohľadu dňa 14.09.2020, vyjadrením účastníka konania zo dňa 12.05.2021 doručeným správnomu orgánu dňa 21.05.2021, a uložil účastníkovi konania pokutu, ktorej výška vychádza z objektívnych zistení správneho orgánu a prihliada na všetky okolnosti prípadu, a zodpovedá v plnej miere rozsahu a významu zistených nedostatkov.

Z ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva správnomu orgánu obligatórna povinnosť pristúpiť k uloženiu pokuty v prípade zistenia porušenia niektorej z povinností, ktoré tento zákon ukladá. Pre konštatovanie, či k porušeniu zákona došlo, je rozhodujúci skutkový stav zistený v čase kontroly.

Pokuta, ktorú môže správny orgán v zmysle § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa uložiť do výšky 66.400,00 €, bola uložená blízko dolnej hranice zákonom stanovenej sadzby.

Po preskúmaní celej veci je správny orgán toho názoru, že skutkový stav bol náležite zistený a preukázaný a preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Keďže správny orgán uložil pokutu v zákonnej sadzbe má za to, že pokuta uložená v tejto výške je s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona a od uloženej pokuty očakáva nielen represívny, ale aj preventívny účinok.